

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 84/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 39 C 44/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. júla 2017 doručené podanie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť*“, ktoré ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 39 C 44/2009.

Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti uvádza:

„Tento môj návrh zdôvodňujem nasledujúcim skutkovým a právnym stavom.

Už viac ako 10 rokov, t. j. návrhom zo dňa 12. 02. 2007 podaným na Okr. súde Prešov som sa domáhal podlžníckou žalobou zaplatenia sumy vo výške 26 555,14 Eur s príslušenstvom voči odporcovi [REDAKOVANÉ]... z titulu podlžníckej žaloby. Uvedenému konaniu bola pridelená sp. zn. 39 C/44/2009. Napriek tomu, že návrh vo veci samej podaný dňa 12. 02. 2007 k dnešnému dňu nebolo vo veci rozhodnuté pod rôznymi nepravdivými domnienkami a p. [REDAKOVANÉ] do dnešného dňa t. j. viac ako 10 rokov nepredložil príjmový pokladničný doklad o tom, že on vrátil pôžičku v horeuvedenej sume, aj keď ja som žiadal Okr. súd Prešov, aby vyžiadal. No Okr. súd doklad o vrátení peňazí do dnešného dňa nevyžiadal a stále svoje Uznesenia vynáša na klamlivých tvrdeniach p. [REDAKOVANÉ], ktorý Uznesenie potom Odvolací súd zrušuje, čím sa robia súdne prieťahy v danom spore.

Považujem to za protiprávne riešenie súdu, lebo ešte dňa 22. 05. 2012 Krajský súd v Prešove zrušil uznesenie a vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vo veci takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okr. súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 39 C/44/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 39 C/44/2009 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov a podľa zákonov, ktoré jej ukladá Občiansky súdny poriadok.

3. Ústavný súd SR sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5000.- EUR, ktoré je mu Okr. súd Prešov povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh zistil, že nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže sťažovateľ k sťažnosti nepripojil splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom, t. j. nesplnil obligatórnu náležitosť návrhu na začatie konania pred ústavným súdom vyplývajúcu z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde – podmienku obligatórneho právneho zastupovania advokátom.

Na účel odstránenia tohto nedostatku ústavný súd prípisom (doručeným sťažovateľovi 11. októbra 2017, pozn.) vyzval sťažovateľa, aby si v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy zvolil zástupcu z radov advokátov a predložil ústavnému súdu splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Zároveň sťažovateľa poučil, že v prípade, ak sa nachádza v hmotnej núdzi, môže sa obrátiť na Centrum právnej pomoci s tým, že prípadné podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom musí tiež v lehote 15 dní od doručenia výzvy ústavnému súdu preukázať. Zároveň ústavný súd sťažovateľa upozornil, že ak svoju sťažnosť požadovaným spôsobom v určenej lehote nedoplní, môže jeho podanie odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu v určenej lehote (a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti, pozn.) nereagoval, a teda svoju sťažnosť požadovaným spôsobom napriek poučeniu poskytnutému ústavným súdom nedoplnil. V dôsledku uvedeného sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže k nej nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2018